

[Ministeren for kulturelle anliggender]

sådan et forslag – men det er jo heldigvis kombineret med en glæde over, at man kan gøre det godt for museerne.

Fru Mette Madsen rejste et spørgsmål, som også SF's ordfører rejste, nemlig forholdet mellem de kulturhistoriske museer og den nyere kulturhistorie. Jeg vil gerne sige, at ifølge loven er det ganske klart en forpligtelse for museerne også at beskæftige sig med den nyere kulturhistorie. Det er ikke kun arkæologi og noget, der ligger langt tilbage, det er også den nyere kulturhistorie. Det er ikke noget, der specificeret står noget om, men det ligger ganske klart i formålsbeskrivelsen. Det er også noget, som man må sige at museerne får bedre mulighed for nu i og med, at det generelle bevillingsniveau bliver højere. Vi giver dem dog lidt økonomisk hjælp. Endelig har man altså mulighed for – det var der også en af ordførerne der nævnte – via rådighedssummen under et af punkterne dér at få speciel støtte også til denne opgave, så der er altså faktisk mulighed for det. Det kan vi også uddybe under udvalgsbehandlingen. Jeg vil kun sige, at jeg synes, kritikken, der har været i pressen i de seneste dage, ikke er helt berettiget. Man kan altid ønske sig flere penge. Det er nemt nok at sige: ja men det er ikke nok. Det kan ethvert område sige til en hvilken som helst tid, for man kan altid bruge flere penge. Jeg vil gerne fastholde, at det ikke er en nedvurdering af dette emneområde, det ligger klart i forpligtelsen.

Både fru Mette Madsen og hr. Bernhard Baunsgaard rejste spørgsmålet om de omlægninger, der nu er sat i sving efter Møllmannudvalgets betænkning. Hertil må jeg nok sige, at ved en anordning er dette nu blevet lagt fast. Jeg har lovet folketinget – og det står jeg naturligvis ved – at så snart der er gået en rimelig periode, hvor man kan vurdere, hvordan det er forløbet med dette nye samarbejde, vil jeg komme tilbage og redegøre for det. Jeg er naturligvis helt parat til en drøftelse i udvalget når som helst, men jeg vil nok finde det rimeligt, at man først lige ser, hvordan det går, inden man tager spørgsmålet op igen. Men det afgør udvalget, det er klart.

Hr. Tinning roste mig for regelsanering med ophævelsen af forskellige bestemmelser i Danske Lov og diverse plakater fra 1752. Jeg må sige, at det faktisk var med den største sorg i sinde, at jeg ophævede disse gode,

gamle bestemmelser, men det er jo tiden, og man må leve op til regeringens målsætning om regelsanering. Men det var faktisk med nogen beklemmelse.

Hr. Tinnings anden og måske lidt mere væsentlige betragtning drejede sig om statens museumsnavn og den ændring, hr. Tinning mente at se i bestemmelsen om, at det ikke var efter indstilling fra, men efter forelæggelse for. Jeg kan sige til hr. Tinning, at det ligger der ikke noget som helst reelt i. Der er ikke nogen som helst svækkelse af museumsnavnets indflydelse i forhold til i dag, hvad det angår, og ministeren har faktisk ingen planer om at nedprioritere museumsnavnet eller at sætte det ud af kraft eller at gøre et eller andet drastisk overhovedet. Men også det kan vi snakke videre om under udvalgsbehandlingen.

Hr. Poulsgaards begejstring kunne ligge på et lille sted. Det havde jeg sådan set også ventet. Jeg vil dog godt bede hr. Poulsgaard om at overveje, hvilken kurs hr. Poulsgaard skal køre på det kulturpolitiske område, hvis hr. Poulsgaard har tid til at lytte et øjeblik. Det, det drejer sig om nu, er jo, at hr. Poulsgaard må acceptere, at der i folketinget er et flertal – som inkluderer regeringspartierne, vil jeg gerne sige – der har en idé om, at der altid skal være offentlige penge til kultur. Et andet flertal, der udelukker regeringspartierne, men som eksisterer, har pålagt kulturministeren ikke at spare på rammerne. Så er vi så langt, så ligger det fast. Det kan hr. Poulsgaard se bekræftet ved det sidste valgresultat. Det ligger fast. Jeg vil bede hr. Poulsgaard om at overveje: var det så ikke en idé at gå ind i drøftelserne af: hvordan skal de penge så bruges, nu vi skal af med dem? I stedet for kun at se dem som et spareobjekt burde man gå ind i drøftelsen af: hvad er en fornuftig aktivitet efter fremskridtspartiets opfattelse, og hvad er en tåbelig aktivitet? Det eksisterer naturligvis ikke i dag under kulturministeriets område, tåbelige aktiviteter giver vi os ikke af med, men fremskridtspartiet kunne naturligvis mene noget sådant. Jeg siger bare: tag det dog nu for givet, nu har vi haft et folketingsvalg igen – for jeg ved ikke hvilken gang i hr. Poulsgaards karriere. Nu er det altså igen blevet slået fast, at der er et bredt flertal, der ønsker, at der ikke skal spares på det kulturelle område. Ja men så gå ind i en drøftelse og kritiser de ting, frem-